

bud om. For Folk, der ikke høre til Folkekirken, kan der blive ringet med Kirkeklokkerne, naar Biskoppen tillader det. Man maa blot søge ham derom. Jeg antager, at hvis det ærede Medlem sigter til et bestemt Tilfælde, vilde der i dette være blevet givet Tilladelse, hvis man havde søgt Biskoppen derom. Jeg ved ikke, om der ligger noget virkeligt Forhold til Grund for det ærede Medlems Udtalelser, men jeg antager, at Tilladelsen vilde være blevet given. Nu maa man imidlertid ikke blive altfor forundret over, om Folk, der ikke ere Medlemmer af Folkekirken, heller ikke i enhver Henseende kunne faa alle de folkekirkelige Rettigheder. Naar de have bygget deres egen Kirke og have deres egen Kirkeklokke, er det ikke saa lige til at forlange, at Kirkeklokkerne ogsaa skulle gaa for dem andre Steder. Folk, der vil gaa ud og danne Frimenigheder, maa ogsaa finde sig i nogle Ulemper. Denne Ulempe tror jeg imidlertid, at man altid vil kunne blive fri for, hvis man spørger Biskoppen, jeg tror ikke, at Biskoppen vil nægte det, navnlig ikke for de grundtvigske Frimenigheders Vedkommende.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) gjorde et Par Bemærkninger om Festen i Ribe. Det ærede Medlem talte om, at han ikke vilde kritisere en Sang, der blev sunget derovre. Det synes jeg, det ærede Medlem skulde have gjort, for saa kunde han være kommen til at tale til mig. De to Ting, han ankede over, ere nemlig saadanne, som jeg aldeles intet havde med at gøre, ikke mere end det ærede Medlem selv. Det ærede Medlem ankede over, at der var indbudt — jeg tror, han udtrykte sig saaledes — flere tyske Præster. „Kunde det ikke have været undgaaet, at tyske Præster fra Sønderjylland i temmelig stort Antal have faaet Adgang til Festlighederne i Ribe?“ Mig bekendt var det kun tre tyske Præster. Hvorvidt det har været i noget større Antal, tør jeg dog ikke udtale mig om, jeg ved det ikke nøjagtigt, da jeg ikke har indbudt nogen. Mig bekendt blev ingen tyske Præster indbudte. Derimod ytrede de nævnte tre tyske Præster Ønske om at faa Adgang. Nu vil jeg dog blot spørge det ærede Medlem, om han synes, at Stiftsøvrigheden derovre eller Kirkeinspektionen kunde nægte Adgang overfor tre lutherske Præster, altsaa tre Præster, der tilhøre samme Kirke som vor, og som kom ovre fra Landdistrikter, der tidligere delvis have ligget under Ribe Stift, omend

ganske vist fra et andet Land — Grænsen er jo tæt Syd for Ribe — men fra et Land, som vi staa i venskabeligt Forhold til. Synes det ærede Medlem virkelig, at Kirkeinspektionen skulde have sagt nej, navnlig da en stor Del af disse Præsters Menigheders Medlemmer havde fri og uhindret Adgang til Ribe. Jeg tror, at ogsaa nationalt set forløb Festen saa godt, som ønskeligt kunde være. Jeg glæder mig over, at den forløb saa godt, og jeg tror ikke, at det ærede Medlem har gjort noget godt ved at tage netop dette Spørgsmaal op her i Rigsdagen. — Det ærede Medlem ankede dernæst over, at der i Kirken var blevet sunget tysk Tekst. Ja, det hørte jeg først, efter at det var sket, nemlig Dagen efter. Efter Kirkens Indvielse ønskede man derovre at faa nogen Indtægt — jeg tror, det var til en Lysekroner —, og man havde derfor bedt Biskoppen om at faa Lov til at afholde en Kirkekoncert. Biskoppen gav Lov dertil, den blev afholdt og har vel ogsaa givet nogen Indtægt til Lysekronen. Ministeren kendte intet dertil og havde ingen Bemærkning at gøre, thi Ministeren har intet at gøre med at give Tilladelse til Kirkekonserter. Jeg skal ikke tage den tyske Tekst i Forsvar, det kunde ikke falde mig ind, jeg vil ikke udtrykke min Følelse i den Anledning, jeg anser det for heldigere i det hele taget at lade Festen i Ribe være det, den var. Det var i Virkeligheden en vellykket Fest — det indrømmede ogsaa det ærede Medlem. Jeg finder ikke, at det ærede Medlem havde nogen særlig Grund til at fremdrage disse to Punkter, men det bliver det ærede Medlems Sag, jeg skal ikke gaa videre i Rette med ham derom.

Det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Kr. Pedersen) talte om Udbetalingen af Lærerlønningstillægene. Han ønskede, at Lærerne skulde have disse Lønningstillæg direkte uden at behøve at henvende sig til Sogneraadsmændene derom, og talte, saa vidt jeg erindrer, om et Cirkulære af 6. Marts 1902. Cirkulæret af 6. Marts 1902 har jeg udstedt, netop fordi Lærerne ønskede at faa deres Lønningstillæg tilsendt, saa at de ikke selv behøvede at hente dem paa Amtsstuen. Cirkulæret gaar derfor ud paa, at Amtsstuerne eller Skolefondskassererne skulde tilstille Lærerne deres Lønningstillæg og være berettigede til at fradrage Portoen for en saadan Forsendelse. Naar man i Holbæk Amt bruger en anden Fremgangsmaade, tænker jeg, at man me-